

Ter herinnering aan

Bernardus Gerhardus Ankoné

echtgenoot van Lies Steghuis

Wie had gedacht dat Ben Ankoné, die geboren is op 30-12-1926 in een gezin van 2 jongens en 5 meisjes, zo plotseling van ons zou heengaan, op 74 jarige leeftijd....!

Het was op 23 februari 2001, 's avonds nog voor het slapengaan, dat hij voor altijd op deze aarde zijn ogen sloot. Het was op dezelfde dag dat ook zijn broer stierf: Een tragische samenloop van gebeurtenissen.

Schokkend voor zijn vrouw, die - zoals vanzelfsprekend - op die avond leefde in zijn gezelschap en toen moest meemaken dat hij plotseling weggleed uit dit leven. Hoewel hij last had van hart-ritme-stoornissen en nog wat andere stoornissen, was dit menselijkerwijze niet te voorzien. Natuurlijk een "gemakkelijke" dood, maar voor hen die achterblijven: een moeilijk te aanvaarden gebeuren: zo plotseling en onvoorbereid. Gelukkig dat - weliswaar in klein verband - het 45 jarig huwelijksfeest nog gevierd is.

Dat heeft de familie goed gedaan. Kort daarna.....echter.....stierf hij helaas.

Een paar dagen na zijn sterven, n.l. op woensdag 28 februari 2001, werd er in de "Moeder Teresa-kerk" een uitvaartdienst gehouden, met daaraanvoorafgaand in dezelfde kerk, een avondwake, en er opvolgend een begrafenis op de begraafplaats aan de Deurningestraat te Hengelo.

Hoewel Ben een bescheiden, stille en.....wat gesloten mens was, die niet graag op de voorgrond trad, zeker niet op gebied van geloof en kerk, was het een mens met veel talenten. Die talenten gebruikte hij uiteraard voor z'n gezin...maar ook voor het bedrijf van Holland Signaal, waar hij werkte als afdelings-chef.

Ook zijn kunstzinnige talenten waren niet gering, maar in zijn bescheidenheid kwam hij er niet graag mee naar buiten: Hij speelde trompet en had 'n grote liefde voor het midwinterhoo-blazen. Zijn hele tuin - echt niet klein - staat vol met allerlei koperen beelden, die hijzelf gemaakt heeft. (Twee ervan hebben we hier in de kerk geplaatst) Het drukt iets uit van zijn kunstzinnigheid...maar ook iets van zijn binnenste: zijn gedachten en mijmeringen. Ben hield ervan om in de natuur te zijn. Ook fietste hij graag in Twente of waar dan ook. Hij hield ook van verre reizen; samen met zijn vrouw maakte hij vele caravanreizen, o.a. naar Spanje en Portugal. Als mens die graag thuis, maar ook graag onderweg was, is hij nu zijn laatste reis begonnen: Op weg naar zijn laatste thuis. Moge hij rusten in vrede. En mogen wij vrede krijgen met zijn laatste reis. Amen.